

Dora del Hoyo i sveti Josemaria

Do kraja siječnja bili su završeni građevinski radovi i sva popravljanja pa je Moncloa bio slobodan od radnika. Bio je to prvi studentski dom osnovan po nagovoru svetog Josemarije u Madridu, Španjolska. Što povezuje Doru i svetog Josemariju? Članak opisuje Dorin prvi susret s Opusom Dei 1944.godine.

29.05.2012.

Do kraja siječnja bili su završeni građevinski radovi i sva popravljivanja pa je Moncloa bio slobodan od radnika. Bio je to prvi studentski dom osnovan po nagovoru svetog Josemarije u Madridu, Španjolska. On je jako držao do svega vezanog uz kuhinju jer bi kuhinja koja ne radi dobro potkopavala apostolat jednako kao i financijska situacija tog doma.

Međutim, posluga koja je služila hranu, održavala kućanstvo i prala rublje i dalje je bila zbrkana i, kako se čini, proći će nekoliko godina dok konačno sve ne sjedne na svoje mjesto. U velikoj je mjeri to bilo tako zbog nedostatka prikladnih sredstava i iskustva. Većina je zaposlenih bila bez iskustva i trebalo ih se naučiti osnove kućanskih poslova. Kako bi se od tog malenog osoblja načinio uspješan tim trebat će ne samo da oni steknu iskustvo i profesionalizam, već će im biti potrebna i neka jača motivacija.

Otada je prošlo četiri godine dok neke od tih žena nisu svoj kućanski posao prihvatile kao sredstvo posvećivanja i apostolata po prvi put kao članice Opusa Dei.

Dorin dolazak u Monclou

Taj sretni događaj čekao se sve od početka „katastrofe“. Upravo je počela akademska godina 1943-44., gotovo stotinu studenata je živjelo u domu, kada su neke baskijske djevojke, shvativši da je raditi tamo teže nego što su očekivale, otišle kući. Otac Josemaria odmah je otišao do poglavarice Kćeri Bezgrešnog Začeca Marijinog koja je bila zadužena za kućanstvo i objasnio situaciju sestri Carmen Barrasa, koja je obećala da će čim prije poslati pomoć.

Majka Carmen je upravo bila čula da je slobodna mlada djevojka Dora koja je radila kod Vojvode i Vojvotkinje od Najere. Bila je ona izuzetna osoba, a majka Carmen željela je ocu

Josemariji napraviti uslugu, pa je prišla Dori i nagovorila je da ode raditi u studentski dom barem nakratko.

U lijepoj haljini i s nekoliko kovčega Dora se pojavila u Moncloi, na iznenađenje Encarniti koja joj je otvorila vrata. Nakon što je rekla da ju je poslala majka Carmen, Dora je na brzinu rekla nekoliko podataka o sebi. Bilo joj je dvadeset devet godina; zvala se Dora del Hoyo; dolazi iz Riana, Leon; služila je u nekoliko privatnih kuća, a posljednje kod Vojvode i Vojvotkinje od Najere. (Nije rekla da je u dom došla samo da ne povrijedi osjećaje majke Carmen i planirala je brzi povratak u kućanstvo Vojvotkinje.)

Odlazim sutra

Kada su Dori pokazali gdje radi kućansko osoblje, odmah je shvatila problem: puno posla, a malo ruku. Zaboljelo ju je gledati te mlade žene

kako se trude izaći na kraj s neobučenim osobljem, i kako rade do iznemoglosti. Plaća je bila mala, radnici su i živjeli u domu kako je tada i bio običaj, i sve je trebalo raditi stotinu puta: pranje odjeće, kuhanje i posluživanje obroka. I sve to, za što? Dora je imala veliko srce: u vrijeme berbe u ljeti, kada su obitelji za koje je radila odlazile na godišnji odmor, umjesto da ide s njima ona bi obično tražila slobodno i vraćala se u svoje selo kako bi pomogla sa svim poslovima tamo. Taknulo ju je toliko žrtvovanje. Pa je rekla sama sebi, „U redu, ostat ću danas i pomoći koliko god mogu. Ali sutra odlazim.“ Naviknuta na dobro izglačane uniforme obrubljene čipkom koju su u aristokratskim domovima nosile sluškinje, bilo joj je čudno obući jednostavnu haljinu za čišćenje koja joj nije dobro pristajala.

U nedjelju je Dora otišla posjetiti majku Carmen da joj kaže da odlazi.

Ali dobra redovnica, sumnjajući što je naumila, uspjela je da „nakratko izađe“. I tako je nastavila tjedan za tjednom, kadgod bi Dora dolazila.

Najnovija moda

S vremenom, spoznaja koliko toga ona može napraviti da poboljša stvari probudio je Dorin osjećaj profesionalne časti i odgovornosti te je odlučila odgoditi odlazak.

Encarnita, zadivljena njezinim znanjem i sposobnostima, držala je da je ona dar od Boga. Rekla je: „Dora je imala zlatno srce, i način na koji je radila bio je istinsko čudo. Bila je stručnjak za glačanje, sušenje i šivanje. Čistila je nevjerojatnom preciznošću, služila kod stola bez i najmanje pogreške, i znala toliko toga o kuhanju. A njezino je ponašanje uvijek bilo puno poštovanja i toliko prirodno. Bila je sposobna druge djevojke učiti s autoritetom, ali u isto vrijeme i jako

brižno. Istina je da je imala jak karakter, ali je također znala samom sobom gospodariti.

Prvog tjedna kada smo odlučile preuzeti posao s odjećom, Dora je predložila da štiramo bijele košulje što je tada bila najnovija moda. Još nismo imale sobu za glačanje pa je ona organizirala posao tako što je iskoristila slobodno vrijeme – ujutro i navečer – koristeći kuhinjski stol i stol u blagovaonici. Naučila je druge djevojke kako da štirkaju, a stanari su bili jako zadovoljni rezultatima. Toliko su je svi zavoljeli da je odlučila ostati do kraja akademske godine.“

Konačna odluka

Jednom kada je administracija studentskog doma počela glatko teći, otac Josemaria, koji ih je tjedno posjećivao, dao je svojim kćerima zeleno svjetlo da započnu dublji apostolat sa svojim zaposlenicima. Možda će Bog nekima od njih dati

poziv da ovaj svoj posao rade kao članovi Opusa Dei.

Kada je 1945.godine u Bilbao otvoren studentski dom Abando, Dora del Hoyo i Concha Andres dobrovoljno su se javile da rade tamo. 18.ožujka 1946. obje su pisale Ocu tražeći se pridružiti Opusu Dei. Njihova su pisma stigla sljedeći dan, na svetkovinu svetoga Josipa; rekao je da su „ta dva pisma najljepši dar koji je ikada dobio na svoj imendan“.

Rim

27.prosinca 1946.godine, na zahtjev svetog Josemarije, Dora se preselila u Rim gdje je živjela do kraja svoga života. Tamo je svojim primjerom i prijateljskim raspoloženjem doprinijela profesionalnom i duhovnom obučavanju mladih djevojaka iz cijeloga svijeta i pomogla u širenju apostolata Opusa Dei.

Odmah iza njezine smrti 10.siječnja 2004.godine postala je jasna njezina široko raširena reputacija svetosti. Počelo je pristizati stotine potpisanih pisama koje su spontano pisali vjernici Prelature i drugi, i ta su pisma postala dovoljan dokaz njezinog primjernog kršćanskog života.

Dora del Hoyo u Opusu Dei

Mons. Javier Echevarria nedavno je rekao: „Dora je bila od velike važnosti za Opus Dei zbog svoje vjernosti i savršeno odrađenog posla, ukrašena svojom poniznosti i neprimjetnosti. Zato je bila toliko uspješna, sve do svoje smrti. Nije željela slavu, ni posebno postupanje, i cijeloga je života sve stopostotno davala. Bila je žena vjere. Bila je prva numerarija pomoćnica, i sve svoje povjerenje stavila je u ono što Bog od nje traži preko svetog Josemarije. Živjela je u nadi koja ju je vodila do

spoznanja da će Opus Dei rasti i postati ono što danas vidimo. I sve je to bilo zato što je ljubila Boga ljubavlju tako velikom da ju je spriječila od usmjerenosti na samu sebe. Bila je potpuno usmjerena na Boga i druge ljude.“

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/dora-del-
hoyo-i-sveti-josemaria/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/dora-del-hoyo-i-sveti-josemaria/) (9.08.2025.)